

ZPRÁVA Z VIII. ROČNÍKU DOKTORANDSKÉ KONFERENCE
CIVILISTICKÉ PÁBENÍ – UDRŽITELNOST A TECHNOLOGIE
V CIVILNÍM PRÁVU*

Ve dnech 17. a 18. června 2026 hostila Právnická fakulta Univerzity Karlovy další ročník tradiční doktorandské konference *Civilistické pábení*.

Zastřešujícím tématem konference, na které vystoupilo se svými příspěvky celkem 23 řečníků, byly udržitelnost a technologie v civilním právu. Konferenční příspěvky byly rozděleny do pěti bloků. Po zahajovacích projevech a úvodním bloku moderovaném **doc. JUDr. Miroslavem Sedláčkem, Ph.D., LL.M.**, z katedry občanského práva Právnické fakulty univerzity Karlovy (PF UK), následoval blok zaměřující se na umělou inteligenci (AI) v civilním soudnictví, kterou moderovala **doc. JUDr. Dita Frintová, Ph.D.**, z katedry občanského práva PF UK. Druhý den konference začínal blokem příspěvků zabývajících se problematikou digitalizace a nových technologií v soukromém právu, jehož moderování se ujala **doc. JUDr. Kateřina Eichlerová, Ph.D.**, z katedry obchodního práva PF UK. Následoval blok věnovaný zdravotnímu právu, AI a osobnostním právům, kterým provedl **JUDr. Mgr. Martin Šolc, Ph.D.**, z katedry zdravotnického práva a katedry občanského práva PF UK. Poslednímu bloku patřily příspěvky o udržitelnosti, závazkovém právu a evropské regulaci. Jeho moderátorem byl **JUDr. Tomáš Holčápek, Ph.D.**, z katedry občanského práva PF UK. Na příspěvky v každém konferenčním bloku navázala plodná diskuse, do které se aktivně nebáli zapojit ani magisterští studenti.

Konferenci zahájil děkan PF UK **prof. JUDr. Radim Boháč, Ph.D.**, který ve své úvodní řeči zdůraznil význam umělé inteligence ve světě dnešních moderních technologií a vyjádřil potěšení z toho, že se konference nebála uchopit i téma udržitelnosti, které je v současných společensko-politických podmínkách některými považováno za kontroverzní. Po poděkování organizátorům a účastníkům konference a přání, aby se konference vydařila, promluvil vedoucí katedry občanského práva PF UK, **prof. JUDr. PhDr. David Elischer, Ph.D.**, který poukázal na to, že stejně tak, jako se mění naše každodennost, jejíž hledání a objevování krásy je podstatou hrabalovského slova *pábení*, mění se i civilní právo. Ačkoli by se mohlo zdát, že se tradičně budovaná dogmatika soukromého práva otřásá pod náporem nových technologií, letošní ročník konference, který propojuje technologie a udržitelnost s každodenním právem i vysoce morálními otázkami, ukazují opak. Při vědomí toho, že konference dlouhodobě dává vyniknout nadějným studentům a začínajícím civilistům, z nichž někteří jsou dnes již odbornými asistenty a docenty, popřál účastníkům konference bystré myšlenky, schopnost argumentovat a nalézat odpovědi.

Za organizační tým promluvil proděkan pro magisterské studium PF UK, **doc. JUDr. Miroslav Sedláček, LL.M., Ph.D.**, který ve svém proslovu ocenil, že se

* Tato zpráva vznikla v rámci plnění projektu Specifického vysokoškolského výzkumu (SVV) Univerzity Karlovy č. 260748 „Výzvy soukromého práva: udržitelnost a technologie“.

konference posouvá od doktorandské k odborné a že se jí účastní také studenti magisterského studijního programu, jimž poděkoval za odvalu. Poukázal na to, že konference je místem setkávání akademiků, doktorandů i jiných odborníků z českých i slovenských právnických fakult. Jejich osmi ročníků se zúčastnilo již více než 400 aktivních a pasivních účastníků. Letošní téma bylo zvoleno záměrně s ohledem na plnění běžícího projektu specifického vysokoškolského výzkumu. Závěrem poděkoval katedře občanského práva PF UK a sponzorům konference a popřál dny plné inspirace, podnětných diskusí a odborného setkávání.

S prvním úvodním příspěvkem na téma „*Za hranice doktríny: funkční metodologie věcných práv*“ vystoupil za studenty doktorského studia doktorand katedry teorie práva a právních věd PF UK **PhDr. Mgr. Matěj Czinege**. V příspěvku, který částečně navázal na úvodní slovo profesora Davida Elischera, poukázal na současnou metodologickou nejistotu civilistické právní vědy při řešení nových společenských výzev, jako jsou udržitelnost, digitalizace či bytová krize. Zmínil, že tradiční právní doktrína, založená na interpretaci pozitivního práva, naráží v těchto otázkách na své limity, a to i s ohledem na to, že soukromé právo se stále více přibližuje k právu veřejnému, a že rekodifikace českého soukromého práva znamenala návrat k tradičním paradigmatům věcných práv odvozovaných již od francouzského *Code Civil*. Zdůraznil, že právní věda musí sice vycházet z tradiční doktríny, ale musí zároveň být schopna reagovat na společenské problémy dneška a nabídnout zákonodárci řešení implementovatelná do praxe. Tomu musí odpovídat i její metodologie, jejíž rozvrstvení dr. Czinege účastníkům konference blíže představil.

Za studenty magisterského studijního programu se úvodního příspěvku zhostil student čtvrtého ročníku PF UK **Václav Lipš**, a to na téma „*Soudy v. AI: jak se vypořádat s AI podáními?*“. Václav Lipš se v něm zaměřil na procesněprávní aspekty využívání nástrojů AI při přípravě soudních podání v civilním řízení. Ve vztahu k českému civilnímu procesu se zamýšlel nad tím, jak reagovat na podání obsahující halucinogenní výstupy. Možnosti spatřuje v ukládání pořádkových pokut tam, kde by podání generované AI vedlo k ztěžování postupu v řízení, k čemuž se již uchýlil i Ústavní soud, aplikování sankční zásady při rozhodování o nákladech řízení, popř. vyhodnocení účelnosti podání vygenerovaného AI při rozhodování o přiznání práva na náhradu nákladů řízení za daný procesní úkon, a vyzývání účastníků k odstranění vad jejich podání – zejména, půjde-li o účastníky nezastoupené, kteří nedokáží vyhodnotit, zda AI vygenerovala podání trpící různými nedostatky. Dále zmínil, že u zastoupených účastníků může použití AI ke škodě klienta založit odpovědnost advokáta za škodu podle zákona o advokacii. Poukázal přitom na americkou a australskou právní praxi, která je pověstná procesními pravidly formátování a strukturování podání, jakož i přísným přístupem k používání AI, projevujícím se například v povinných čestných prohlášeních o tom, zda byla při přípravě podání použita AI a zda její výstup zkontroloval člověk, dále ve vysokých pořádkových pokutách ukládaných za argumentování fiktivními judikáty, či hrozbě zastavení řízení či odmítnutí podání. Tamní soudy zároveň oznamují nesprávné použití AI advokátním komorám, jejichž členům za to hrozí vyškrtnutí ze seznamu. V těchto opatřeních spatřuje Václav Lipš inspiraci i pro českých civilní proces, který ale může pracovat již s existujícími

procesními instituty. Zároveň zdůraznil, že důraz je třeba klást také na vzdělávání, neformální komunikaci a zavádění opatření detekujících používání AI.

Navazující blok příspěvků zahájil doktorand katedry občanského práva PF UK **Mgr. Petr Toman** příspěvkem na téma „*Právo na spravedlivý proces v éře umělé inteligence*“. Zmínil možná rizika zavádění algoritmických systémů do rozhodování civilních soudů pro nezávislost soudů a nestrannost soudců, jakož i kontradiktornost řízení. Poukázal při tom na technologickou a informační závislost soudnictví na moci výkoné, soukromých poskytovatelích či cizích státech, stejně jako na fenomény *automation bias*, algoritmické předpojatosti a standardizace rozhodování. V příspěvku představil také možné preventivní mechanismy, které mohou přispět k zachování rozhodovací autonomie soudce, transparentnosti AI systémů a důvěry veřejnosti v justici v podmínkách demokratického právního státu.

Poté vystoupil se svým příspěvkem na téma „*Umělá inteligence před soudem: empirické zkušenosti justice a právo na spravedlivý proces*“ student čtvrtého ročníku magisterského studia PF UK **Matyáš Barták**. Hovořil v něm o tom, jak AI mění chování účastníků řízení ve vztahu k soudům – právní rešerši počínaje, vypracováváním podání konče. Poukázal na to, že ačkoli v zahraničí je fenoménu „AI podání“ věnována značná pozornost, v českém prostředí toto téma stále není předmětem většího zájmu. S o to větší vervou se ho chopil právě Matyáš Barták, který ve svém příspěvku představil účastníkům konference poznatky z vlastního výzkumu mapujícího postoje a zkušenosti soudů s využíváním umělé inteligence účastníky řízení, založeného na kvalitativní metodě polostrukturovaných rozhovorů se soudci a asistenty soudců.

Následoval příspěvek nastupující doktorandky katedry občanského práva PF UK **Mgr. Zuzany Holánkové** na téma „*(Ne)vhodnost automatizovaného rozhodování v civilním nalézacím řízení – klíčové oblasti*“. Mgr. Holánková jím navázala na příspěvek, s nímž vystoupila ještě jako studentka magisterského studia na minulém ročníku *Civilistického pábení*. Účastníky konference seznámila s vybranými oblastmi nalézacího sporného a nesporného řízení, ve kterých lze využití AI považovat za vhodné, a naopak. Mgr. Holánková si v příspěvku vytknula vybidnout spíše než k poskytnutí jednoznačných odpovědí k přemýšlení a diskusí. Tuto ambici se jí podařilo naplnit, neboť právě její příspěvek se organizátoři konference rozhodli po plodné diskusi většinově ocenit jako nejlepší z těch přednesených studenty doktorského studia.

Poslední příspěvek v rámci tohoto bloku, a to na téma „*Hľadanie pravdy v ére deepfakes*“, přednesla doktorandka Právnické fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě (PF UKOM) **Mgr. Lucia Mertl**. Pozornost účastníků konference se tím přenesla od podání účastníků řízení a soudního rozhodování k samotným základním principům civilního procesu, zejména otázkám rozložení důkazního břemene, hodnocení důkazů a jejich věrohodnosti, a toho, zda současná úprava procesního práva poskytuje dostatečné záruky pro zachování práva na spravedlivý proces.

Druhý den konference a její druhý blok otevřel doktorand katedry občanského práva PF UK **Mgr. Jakub Kvapil** příspěvkem na téma „*Nepřímý styk s dítětem a právo na informace o něm v digitálním věku po novele občanského zákoníku*“. Poukázal v něm na to, že zákon č. 268/2025 Sb. přinesl rozlišování styku rodiče s dítětem na styk osobní, nepřímý (realizovaný prostředky komunikace na dálku) a povinnost rodičů a dětí se

vzájemně informovat o sobě navzájem. Mgr. Kvapil zmínil některé s tím související aplikační problémy jako materiální vykonatelnost, právo dítěte styk s rodičem odmítat, ochranu osobních údajů, blokování digitální komunikace, selektivní sdílení informací o zdraví či vzdělání dítěte či jednostranné omezování přístupu k digitálním platformám sloužícím pro komunikaci s dítětem. Neopomněl upozornit ani na chystanou novelu, která by měla postavit najisto, že omezení styku rodiče s dítětem nepředstavuje zásah do rodičovské odpovědnosti.

Poté vystoupil student čtvrtého ročníku magisterského studia PF UK **Jonáš Vlasák** s příspěvkem na téma „*Právo na opravu jako nástroj udržitelnosti*“. Právo na opravu uvedl jako nový nástroj práva vzešlý z evropské legislativy cílící na ochranu spotřebitele i životního prostředí. Seznámil přítomné jak s evropským nařízením o ekodesignu udržitelných výrobků, tak směrnici o společných pravidlech pro opravu zboží, která v současnosti čeká na svoji transpozici do českého práva v podobě již projednávaného návrhu zákona. V závěru svého příspěvku Jonáš Vlasák poukázal i na problematická místa budoucí české právní úpravy, jako například nedostatek opravářů, omezený věcný rozsah práva na opravu či absenci podpory oprav kupříkladu ve formě daňového zvýhodnění. Příspěvek sklidil značný ohlas a organizátoři konference se jej proto rozhodli ocenit v kategorii magisterských studentů.

Na příspěvek Jonáše Vlasáka přímo navázala studentka čtvrtého ročníku magisterského studia PF UK **Michaela Marta Uhlířová** se svým příspěvkem na téma „*Právo na digitální ‚nesmrtelnost‘ věcí ve světle práva na opravu*“. Poukázala v něm na to, že zatímco právo na opravu míří v první řadě na prodloužení hardwarové životnosti věcí, do jisté míry opomíjí problematiku týkající se životnosti softwarové, která je však pro řadu věcí nezbytná (vážené následky může mít například pro systémy tzv. chytrých domácností). Je proto nezbytné, aby produkty, které budou mít díky nové unijní úpravě delší „hardwarovou“ životnost, neztrácely zároveň svou funkčnost a bezpečnost výhradně v důsledku ukončení softwarové podpory či aktualizací operačních systémů ze strany výrobců (tzv. softwarová obsolescence). V tomto směru Michaela Marta Uhlířová nabídla i návrhy možného řešení například v podobě předšmluvních informací.

Následoval příspěvek rovněž studenta čtvrtého ročníku magisterského studia PF UK, a to **Marka Chvátala**, na téma „*Digitalizace v notářství*“. Marek Chvátal se v něm zaměřil zejména na elektronické notářské zápisy, u kterých kritizoval českým zákonodárcem zvolené nastavení, umožňující jejich použití jen v taxativně uvedených případech, zatímco například rakouský notariát je může pořízovat plošně, s výjimkou řízení o pozůstalosti. Právě na rakouském příkladu ukázal i další možnosti digitalizace notářských agend, jimž stav digitalizace českého notářství zdaleka nemůže konkurovat. Závěrem vyslovil přání, aby se digitalizace notářství neomezovala jen na samotný notariát, ale nesla se ideálně v duchu digitálního propojení agend všech institucí justičního systému.

Oblasti notářství pak zůstal věren i poslední příspěvek druhého konferenčního bloku, se kterým na téma „*Autoritativní vypořádání povinného dílu s pomocí AI*“ online vystoupil doktorand katedry občanského práva PF UK **JUDr. Kristián Fischer**. Po právně-teoretickém úvodu, ve kterém připomněl důvody a pravidla vypořádání povinného dílu v řízení o pozůstalosti, se zamýšlel nad možnostmi praktického využití AI při tomto procesu. AI může být podle něho využita nejenom při mnohdy složitých matematických

výpočtech velikosti povinného dílu, ale může také pomoci zpracovávat bankovní data, detekovat neobvyklé transakce představující možné dary zůstavitele, pomoci oceňovat jeho majetek či verifikovat závěry vyplývající ze znaleckých posudků. Konečně lze AI podle něho využít také při přípravě konceptů písemných vyhotovení rozhodnutí nebo modelování možných scénářů průběhu řízení.

Třetí část konference zahájila **JUDr. Lucie Šíroká, Ph.D.**, z katedry zdravotnického práva a katedry občanského práva PF UK, svým příspěvkem na téma „*Digitální dvojčata v medicíně – civilněprávní aspekty*“. Digitální dvojčata představila jako specifický kompilát dat – inovativní technologii založenou na vytváření umělých modelů konkrétních pacientů, které umožňují simulaci zdravotního stavu, predikci vývoje onemocnění a individualizaci léčebných postupů. Ačkoli pozitivně kvitovala to, že současná právní úprava je na odpovídající úrovni (například z hlediska určování vlastnictví či odpovědnosti za újmu způsobenou chybnými predikcemi nebo rozhodnutími založenými na výstupech digitálních dvojčat), neopomněla zmínit i potenciální rizika, například reidentifikovatelnost a v konečném důsledku i neanonymitu digitálního dvojčete, která má význam z pohledu úpravy ochrany osobních údajů.

Na příspěvek dr. Šírokové navázala doktorandka katedry právních dovedností PF UK **JUDr. Marie Kohoutová** příspěvkem na téma „*Původ dat jako prvek transparentnosti medicínské AI*“, ve kterém se zamýšlela nad tím, zda původ trénovacích dat používaných v medicínských systémech AI představuje samostatný prvek transparentnosti vyžadované evropskou regulací (MDR a Aktem o umělé inteligenci). Uvedla, že ačkoli je podle ní základem bezpečnosti a spolehlivosti systému předvídatelný algoritmus, bez znalosti datového základu nelze účinně posoudit jeho klinickou validitu, bezpečnost ani případná rizika zkresení AI systémů. Neprověřená data mohou vést k chybné diagnóze. V té souvislosti poukázala například na to, že výzkumy založené na vzorcích získaných zpravidla od pacientů ve vyspělých zemích nemusejí být použitelné v podmínkách rozvojových států a podobně (tzv. problém *WEIRD* – *Western, Educated, Industrialized, Rich, and Democratic*). Uzavřela, že bez znalosti datového základu nelze účinně posoudit klinickou validitu, bezpečnost ani případná rizika zkresení AI systémů. Na právní úpravu je proto potřeba klást požadavky z hlediska zpracovávané dokumentace, auditovatelnosti a kontroly trénovacích dat.

Poté vystoupila **Nataliya Isayeva** z katedry zdravotnického práva PF UK s příspěvkem na téma „*HIV-Positive IDPs in Ukraine: Legal Protection in the Field of Healthcare*“. Ve svém anglickojazyčném příspěvku představila nejprve hlavní instituce ochrany veřejného zdraví na Ukrajině a zdejší epidemiologickou situaci z pohledu nákazy virem HIV. Uvedla, že ukrajinský systém ochrany pacientů nakažených virem HIV funguje i navzdory probíhající ruské agresi, ačkoli musí čelit hrozbám například v podobě poškození elektronických systémů a ztráty dat v důsledku vojenských úderů. Navzdory bezpečnostním hrozbám je však z jejího pohledu nutné propojovat elektronické systémy a databáze jednotlivých institucí.

S příspěvkem na téma „*Dostupnost asistované reprodukce LGBTQ+ osob v České republice*“ pak vystoupila studentka pátého ročníku magisterského studia PF UK **Magdaléna Milbachová**. Prezentovala v něm závěry výzkumu, jemuž se s další studentkou věnovaly. Poukázala zejména na to, že zákon o specifických zdravotních službách

umožňuje umělé oplodnění podstoupit pouze ženě na základě písemné žádosti ženy a muže, kteří tuto zdravotní službu hodlají podstoupit společně, a to nehledě na to, zda jde o pár sezdáný či nesezdáný, navzdory tomu, že domněnka otcovství k dítěti narozenému z umělého oplodnění zakotvená v občanském zákoníku výslovně zmiňuje možnost, že se takové dítě narodí ženě v partnerství. Úprava obsažená v zákoně o specifických zdravotních službách je podle ní rozporná s články 8 a 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv upravujícími zákaz diskriminace a právo na respektování rodinného a soukromého života. Ve svém příspěvku proto navrhla také jasné a konkrétní možnosti změny české právní úpravy, a to i v oblasti vedení matrik, přičemž tyto změny zasadila i do širšího rámce otázky neplodnosti, která není jen otázkou biologickou, ale má širší sociální a strukturální kontext.

Blok uzavřela doktorandka katedry občanského práva PF UK **Mgr. Tetiana Kravchenko** s v angličtině předneseným příspěvkem na téma „*Algorithmic Efficiency vs. Human Justice: Defining the Limits of AI in Replacing Judicial Discretion in Private Law*“. V něm se zaměřila na problematické otázky technologické optimalizace soudnictví a zachování humánního prvku při rozhodování. Ačkoli implementace AI s sebou nese výhody jako rychlost, předvídatelnost a zpracování velkého množství dat, upozornila, že její použití neumožňuje zákony výslovně a není dostatečně upravena odpovědnost za její užití, a to mimo jiné v souvislosti s problémy jako například tzv. problém černé skříňky (*black-box*), což je třeba podchytit.

Odpolední blok konference otevřel **JUDr. Ondřej Mocek Kaufmann** z katedry občanského práva PF UK se svým příspěvkem na téma „*Čistá majetková újma ve smluvních vztazích v digitální ekonomice*“. Zaměřil se v něm zejména na situace, kdy porušení smluvní povinnosti vede nikoliv k poškození osoby či věci, ale k ekonomickým ztrátám spočívajícím například ve ztrátě dat a nutnosti jejich obnovení, omezení přístupu k digitálním službám, výpadku provozu nebo ušlých obchodních příležitostech. Hovořil o předpokladech vzniku povinnosti k náhradě takové újmy, jejím vymezení a limitech odčinitelnosti. Poukázal zejména na otázku příčinné souvislosti a její stávající pojetí v českém právu, které se přiklonilo ke koncepci tzv. adekvátní příčinné souvislosti, pracující s kritériem optimálního pozorovatele, jehož pojetí se však v prostředí digitální ekonomiky nutně mění.

Následoval příspěvek doktoranda katedry občanského práva PF UK **JUDr. Tomáše Danihlíka** na téma „*Udržitelnost právní úpravy rozhodování o námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu*“. Příspěvek poukázal na neobvyklé nastavení právní úpravy, která v případě vyhovění námitkám podaným proti směnečnému platebnímu rozkazu počítá s vydáním rozsudku, jímž se takový směnečný platební rozkaz v odpovídajícím rozsahu zruší, aniž by zároveň docházelo k rozhodnutí o návrhu ve věci samé. V tom spatřoval rozpor s ustanovením občanského soudního řádu ukládajícím rozsudkem rozhodnout o celém předmětu řízení, jímž v těchto věcech není vydání směnečného platebního rozkazu (ten představuje pouze žalobcem navrženou formu rozhodnutí, realizaci jeho subjektivního procesního práva), ale hmotněprávní nárok na plnění ze směnky, a v konečném důsledku i porušení práva na spravedlivý proces, pročez právní úpravu nepovažoval za udržitelnou. Příspěvek byl zakončen návrhy možného řešení tohoto problému.

Dále vystoupila studentka třetího ročníku magisterského studia PF UK **Nela Fialová** s příspěvkem na téma „*eIDAS, AI Act, DSA a další v. Slovensko: vypořádá se rekodifikace občanského práva s evropskými standardy?*“. Příspěvek připravila ve spolupráci s **doc. JUDr. Andrejem Belešem, Ph.D.**, z Ústavu evropského práva PF UKOM. V příspěvku kriticky zhodnotila návrh nového slovenského občanského zákoníku z hlediska jeho slučitelnosti se současnými standardy evropského práva v oblasti digitalizace a modernizace soukromého práva. Shrнула, že ačkoli je ambicí slovenského zákonodárce vytvořit obecný kodex soukromého práva, který bude odrážet moderní společenské a ekonomické vztahy a reagovat na rostoucí význam elektronické komunikace v právních vztazích, ne ve všem se mu ji podařilo naplnit, což demonstrovala na konkrétních příkladech (například *smart contracts*, přístup dědiců k digitální identitě zůstavitele po jeho smrti a podobně). Uzavřela, že návrh nového slovenského občanského zákoníku není vyspělý vůči dynamice 21. století, a hrozí mu proto morální zastarání. Proto připravila s doc. Belešem pozměňovací návrh, který bude předložen v legislativním procesu.

Prostor poté dostal doktorand katedry občanského práva PF UK **Mgr. Nicolas Pérez**, který vystoupil s příspěvkem na téma „*Insolvenční započitatelnost: vymezení základních otázek*“. Poukázal v něm mimo jiné na recentní judikaturu vztahující se k § 140 insolvenčního zákona, která umožňuje odporovat jednostrannému započtení, pokud bylo provedeno v bezprostřední souvislosti s tzv. podkladovým právním jednáním (například jako bezprostřední následek uzavření kupní smlouvy), a zamýšlel se nad jeho možným posouzením z věcného a časového hlediska.

Po něm dostala slovo další studentka čtvrtého ročníku magisterského studia PF UK, a to **Barbora Prášilová**, která přednesla příspěvek na téma „*Inteligentní smlouvy (Smart Contracts) v cirkulární ekonomice*“. Zaměřila se v něm na možnost využití samovykonavatelných algoritmů (*smart contracts*) při automatizaci oběhového hospodářství, zejména u zpětného odběru výrobků a distribuci ekologických kaucí, a to v kontextu české právní úpravy kontraktačního procesu, právního jednání a ochrany spotřebitele. Poukázala také na střet neměnné povahy blockchainu s tradičními instituty, jako je odstoupení od smlouvy či odpovědnost za vady a škodu způsobenou systémovou chybou.

Poté vystoupil online doktorand katedry občanského práva PF UK **Mgr. Václav Hodonický** s příspěvkem na téma „*Online služby vysílatele a potenciál jejich licencování na základě recipročních smluv mezi kolektivními správci*“. Zabýval se v něm mimo jiné postavením streamovacích platform z hlediska autorského práva, kdy poukázal na to, že streamování v sobě nese znaky jak sdělování autorského díla veřejnosti, tak poskytování jeho rozmnoženiny, a hovořil o tom, jak se tyto speciální případy licencují.

Poslední příspěvek přednesl **Mgr. Marek Kohút** z Právnické fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košicích, který se rovněž připojil online a tématem jehož příspěvku byla „*Digitalizácia spotrebiteľských sporov po zániku európskej ODR platformy: krok späť alebo priestor pre efektívnejšie riešenie?*“. Poukázal v něm na to, že ačkoli unijní platforma pro online řešení spotřebitelských sporů měla poměrně vysokou návštěvnost, nebyla příliš využívána k aktivnímu podávání podnětů k řešení sporů, a z již tak spíše zanedbatelného množství podnětů jich jen zlomek byl předložen i subjektům mimosoudního řešení spotřebitelských sporů k projednání, přičemž k vydání

rozhodnutí dospěla ještě menší část případů. Mgr. Kohút proto konstatoval, že digitální portál bez funkční a efektivní právní úpravy nestačí. Zrušení evropské ODR platformy však podle něho neznamená konec digitalizace řešení spotřebitelských sporů.

Závěr konference patřil již tradičně udělovaným cenám „Civilistický pábítel“ za nejlepší konferenční příspěvky. V kategorii magisterských studentů byl oceněn **Jonáš Vlasák**, v kategorii doktorských studentů cenu získala **Mgr. Zuzana Holánková**. Ceny předal doc. Sedláček, který poté konferenci ukončil a s projevy díky se s jejími účastníky srdečně rozloučil, pozvav je zároveň na další ročník konference *Civilistické pábení*, který se bude konat ve dnech 7. a 8. dubna 2027 opět na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, a to jako součást festivalu *Týden fakulty*, díky čemuž by se konference mohla otevřít i širší veřejnosti.

JUDr. Tomáš Danihlik
Právnická fakulta Univerzity Karlovy
tomas.danihlik@prf.cuni.cz
ORCID: 0009-0003-7167-7238

DOI: 10.14712/23366478.2026.115